

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ เครื่องข่ายอาชีพการทำรองเท้าของบ้านหนองท่า ตำบลป่าสัก
จังหวัดลำพูน

ผู้เขียน นางสาวศิริพร เวณิกพัฒนกุล

ปริญญา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (อาชีพศึกษา)

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

รองศาสตราจารย์ ดร.กัญญา กำศิริพิมาน
อาจารย์สุรีย์พร พานิช

ประธานกรรมการ
กรรมการ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเครื่องข่ายอาชีพการทำรองเท้า และศึกษาหา
แนวทางในการพัฒนาอาชีพการทำรองเท้าของบ้านหนองท่า ตำบลป่าสัก จังหวัดลำพูน เครื่องมือ
ที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแบบสังเกต และแบบสัมภาษณ์จากผู้ใหญ่บ้านหนองท่า ผู้ประกอบอาชีพ
การทำรองเท้า ผู้ซื้อผลิตภัณฑ์รองเท้า และบุคลากรในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนส่งเสริม
อาชีพการทำรองเท้า จากนั้นนำข้อมูลมาตรวจสอบความถูกต้องตามข้อเท็จจริง ความสอดคล้อง
และความสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ของงานวิจัย แล้วนำมาวิเคราะห์จำแนกเป็นหมวดหมู่ และ
นำเสนอโดยการพรรณนา

สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. เครื่องข่ายอาชีพการทำรองเท้าของบ้านหนองท่า นั้น เกิดจากความสัมพันธ์ของการเป็น
เครือญาติ และความเชื่อถือไว้วางใจซึ่งกันและกันในความคิดของผู้เฒ่า โดยเริ่มจากการกลับมา
ประกอบอาชีพการทำรองเท้าที่บ้านหนองท่าของนายชุมสาย สุยะศักดิ์ และได้ชักชวนคนภายใน
หมู่บ้านมาประกอบอาชีพการทำรองเท้าโดยให้ผู้เฒ่าเป็นแม่ข่ายในการถ่ายทอดกระบวนการเรียนรู้อัน
องค์ความรู้ให้กับสมาชิกหรือลูกข่าย และมีการแบ่งบทบาทหน้าที่ในการทำงานอย่างเป็นระบบ
ซึ่งเป็นลักษณะการรวมกลุ่มของชาวบ้านที่ประกอบอาชีพการทำรองเท้าร่วมกัน ส่งผลให้อาชีพมี

การขยายตัว ทำให้หมู่บ้านหนองท่าเป็นหมู่บ้านที่มีอาชีพการทำรองเท้าเกือบทุกครัวเรือน และมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น มีรายได้เสริม และมีส่วนร่วมในการสร้างเครือข่ายอาชีพ จนสามารถสร้างความเข้มแข็งให้แก่ท้องถิ่นได้

2. แนวทางในการพัฒนาอาชีพการทำรองเท้าของบ้านหนองท่า มีการพัฒนาด้วยกัน 3 ด้าน คือ ด้านการผลิต เป็นการพัฒนาตามระบบการผลิต โดยเริ่มจากการพัฒนาปัจจัยการผลิต กระบวนการผลิต และผลิตภัณฑ์รองเท้าให้ตรงกับความต้องการของลูกค้า ในด้านที่สอง คือ ด้านการตลาด เป็นการพัฒนาทางด้านส่วนประสมทางการตลาด คือการพัฒนาผลิตภัณฑ์รองเท้า การกำหนดราคารองเท้า สถานที่หรือช่องทางการจัดจำหน่าย และการส่งเสริมทางการตลาดให้ตรงตามความต้องการของลูกค้า และสามารถเข้าถึงลูกค้าให้มากที่สุด และด้านสุดท้าย คือ การพัฒนาทางการส่งเสริมการประกอบอาชีพ เป็นการพัฒนาที่ต้องอาศัยหน่วยงานรัฐบาล หรือหน่วยงานเอกชนเข้ามาช่วยเหลือในการสนับสนุนผลักดันให้อาชีพการทำรองเท้าของบ้านหนองท่าก้าวไปข้างหน้าได้อย่างมั่นคง

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

Thesis Title Shoemaking Occupation Network in Ban Nongtha, Pasak Subdistrict,
Mueang Lamphun Province

Author Miss Siriporn Venikpatanakul

Degree Master of Education (Vocational Education)

Thesis Advisory Committee

Assoc. Prof. Dr. Kanya Kumsiripiman

Chairperson

Lect. Sureepron Phanich

Member

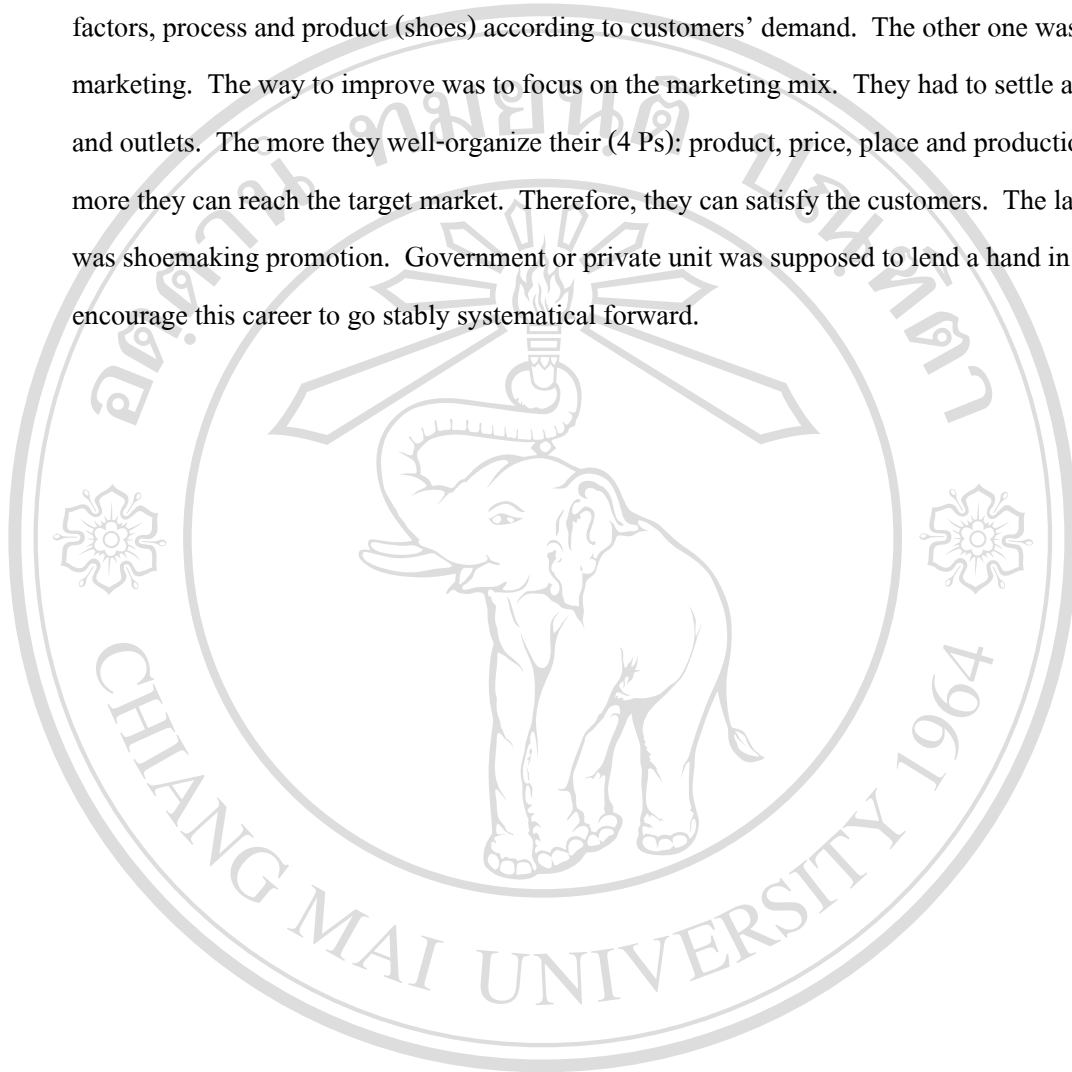
Abstract

The purposes of this research were to study shoemaking occupation network and to set guidelines for development of shoemaking occupation in Ban Nongtha, Pasak Subdistrict, Mueang Lamphun Province. The tools used in this research were the forms of interviewing and observing community leaders, shoemaking occupation, shoes product buyer and personnel in organizations concerning the support and promotion of shoemaking occupation. Data were verified and checked its validity, accordance and suitability to the research objectives, then, analyzed and categorized into groups. The results were presented in descriptive form.

The results of the research were as follows:

1. Shoemaking occupation network in Ban Nongtha, Pasak Subdistrict, Mueang Lamphun is raised from the family relationship and obedience in leadership by starting this career in Ban Nongtha, Mr. Chomsai Suriyasak. After those villagers were persuaded. This can lead to the assembly of the people, which they create their own system. At first, a leader extended this project passing all knowledge, responsibilities on others. People had their own roles to work systematically. As the result, almost every house in Nongtha village earns a living as shoes makers. Of course, they have better life and work. This can also help community empowerment among people of neighborhood.

2. There were three tendencies in shoemaking occupation network in Ban Nongtha, Pasak Subdistrict. The first trend was production system. They can improved their product factors, process and product (shoes) according to customers' demand. The other one was marketing. The way to improve was to focus on the marketing mix. They had to settle a price and outlets. The more they well-organize their (4 Ps): product, price, place and production, the more they can reach the target market. Therefore, they can satisfy the customers. The last one was shoemaking promotion. Government or private unit was supposed to lend a hand in order to encourage this career to go stably systematical forward.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved